

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1120** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез адв. С. И., против Решение № 20276467 от 15.12.2020г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116 състав, по н.а.х.д. № 14296/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № F445413/17.05.2019г., издадено от началника на сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП.

Като основания за обжалване на решението в касационната жалба са посочени нарушение на закона, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Според касационния жалбоподател районният съд не е изпълнил задължението си за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото и за осигуряване правото на защита на страната, тъй като не е допуснал събирането на доказателства от съществено значение за изграждане на фактическата обстановка. По-конкретно се сочи, че съдът не е допуснал разпит на свидетел, който не е могъл да се яви в с.з. на 12.11.2020г. по причина, че е бил под карантина поради заразяване с КОВИД-19. Твърди, че съдът е постановил решение, в което липсват конкретни и ясни мотиви по редица от направените оплаквания в жалбата до СРС. Навежда доводи за допуснати нарушения

при съставянето на АУАН – на чл.42, т.7 от ЗАНН. Поддържа, че паспортът на фискалното устройство е бил наличен в търговския обект по време на проверката, но не е бил представен веднага, тъй като проверката била извършена от много органи едновременно, в работното време на обекта, и бил открит непосредствено след приключването ѝ, като бил представен на 21.11. 2018г. на органите на НАП. Относно оплакването за явна несправедливост на наказанието се изтъква наличието на смекчаващи обстоятелства – че нарушението е първо за дружеството, че все пак е бил представен впоследствие паспорта на фискалното устройство. Излага и доводи, че нарушението представлява маловажен случай. Моли се касационната инстанция да отмени решението на СРС и потвърденото с него наказателното постановление, алтернативно – делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. С., който поддържа жалбата.

Ответникът – ТД на НАП С. изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба и не се представлява по делото. Със становището е направено и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С НП № № F445413/17.05.2019г.е наложена на [фирма], на основание чл. 185, ал.2 вр. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ имуществена санкция от 500 лв. за нарушение на чл.118, ал.4 от ЗДДС във връзка с чл.42, ал.1,т.2 от Наредба Н-18/13.12.2010г. – за това, че не съхранява в търговския обект– бензиностанция, находяща се в [населено място], кв. Т., [улица], паспорта на фискалното устройство, инсталирано и функциониращо в обекта, което нарушение е установено при извършена от органите по приходите на 14.11.2018г. проверка.

За да потвърди наказателното постановление, въззивната инстанция е приела, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени при спазване на изискванията на ЗАНН, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е приел също за безспорно установено и доказано извършването на нарушението, за което дружеството е санкционирано, както и че законосъобразно е определена имуществената санкция, като няма основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно и не е засегнато от сочените в касационната жалба съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон.

На първо място, районният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление. Неоснователни са оплакванията, че съдът не е разгледал и изложил мотиви по наведените в жалбата до СРС възражения и доводи за допуснати при съставянето на АУАН и издаването на НП процесуални нарушения. Районният съд е дал конкретен отговор по основните възражения на лицето, в това число, че не е налице съществено процесуално нарушение чрез посочването в АУАН само на един свидетел (соченото нарушение на чл.42, т.7 от ЗАНН), както и че компетентността на актосъставителя и

наказващия орган е категорично доказана, предвид представената по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018г. Преценката на районния съд по тези въпроси е правилна и се възприема напълно и от настоящият касационен състав.

Неоснователно е и оплакването за накърнено право на защита на дружеството поради заличаването на допуснатия за разпит свидетел. Видно от протокола от съдебното заседание от 16.06.2020г., съдът е допуснал разпит на един свидетел при режим на довеждане от жалбоподателя, което му е било изрично указано като негово задължение. В заседанието от 24.11.2020г. процесуалният представител на дружеството, от една страна е твърдял, че не води свидетеля, тъй като липсвало произнасяне на съда по този въпрос, което се опровергава от протокола от проведеното на 16.06.2019г. с.з., а от друга страна е твърдял, че свидетелят е под карантина поради заболяване от КОВИД. Районният съд подробно е обсъдил представените в тази връзка доказателства (рецептурна бланка и снимков материал) и е направил заключение, че от същите не може да се установи за кое лице се отнасят. Във връзка с неявяването на свидетеля в заседанието пред районния съд, в касационната жалба до АССГ също се посочва, че се представят доказателствата за заболяването на свидетеля(рецептурна бланка и снимков материал), но такива приложения липсват към нея . Освен това, следва да се отбележи, че доказателственото искане на дружеството до районния съд е било за разпит на двама свидетели, неконкретизирани поименно или като длъжност. С определението за допускане на разпита съдът не е определил кой точно свидетел ще бъде разпитан. При това положение, ако не е могъл по някаква причина да осигури явяването по делото на единия свидетел, е можело да се проведе разпит на другия поискан от жалбоподателя свидетел. С оглед на това касационната инстанция приема, че районният съд е дал възможност на страната за попълване на делото с доказателства, но обосновано е счел, че не е налице твърдяната уважителна причина да не бъде доведен и да не бъде осъществен разпит на допуснатия свидетел.

На следващо място, противно на твърденията в касационната жалба, настоящият състав счита, че районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изследване на събраните по делото доказателства, подробно ги е обсъдил и е изяснил релевантните факти и обстоятелства във връзка с вмененото на дружеството нарушения. Въз основа на това правилно е заключил, че по несъмнен начин е установено извършването на нарушението.

Чл.185, ал.2 от ЗДДС предвижда наказуемост за неспазването на чл.118 от същия закон или за нормативен акт по неговото прилагане. Съгласно чл.42, ал.1,т.2 от Наредба Н-18, издадена въз основа на чл.118, ал.4 от ЗДДС, лицето със стационарен търговски обект е длъжно да съхранява в търговския обект паспорта на фискалното устройство. В случая, при извършената на дружеството проверка в търговския обект паспортът на ФУ не е представен, съгласно протокола, който е подписан от управителя без възражения. Относно изложената от касационния жалбоподател теза, че това не било сторено, предвид особените обстоятелства около проверката, която била извършена от няколко различни органи едновременно, в рамките на работното време на обекта, следва да се отбележи, че проверката е започнала в 9:50 часа и е приключила в 12:35 часа, т.е. продължила е почти 3 часа, което време съдът счита за напълно достатъчно да се открият и предоставят на проверяващите всички изискани от тях документи, в т.ч. паспорта на ФУ, ако действително е бил съхраняван в обекта. Що се отнася до твърдението, че паспортът бил открит непосредствено след

проверката, обосновано е да се предположи, че ако това действително е било така, дружеството е щяло веднага или в първия възможен момент да го представи на място на органите по приходите, а не чак на 20.11. 2018г.

На последно място, обосновано районният съд е приел, че имуществената санкция е законосъобразно определена в минималния предвиден по чл.185, ал.1 ЗДДС размер. Не е налице явна несправедливост на наложеното наказание, тъй като не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, а само едно такова – обстоятелството, че нарушението е първо за дружеството.

Предвид изложените съображения, решението на районния съд се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника, следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл.63, ал.5 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.12.2020г. по НАХД № 14296/2019 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 състав,

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: